

Игор Станојевић

АУТОМОБИЛ

Аутомобил је драгоцено превозно средство које оставите на улици и запалите свећу за његов мир и безбедност. Поред небеса, уздате се и у друге возаче, од којих очекујете да, уколико вашем аутомобилу приђу, од њега продуже даље тек након утврђивања и обезбеђивања стања његовог ненарушеног физичког интегритета. Затим, уздате се у ближње своје, који би могли, невини и недужни, да посведоче о непочинству над вашим аутомобилом. Након тога, за ваш тим може заиграти случај који би вас баш у том тренутку нанео на тај призор, тиме вам омогућујући да како-тако, у вашем без сумње уздрманом стању, реагујете и поступите. У том тренутку фактор постаје телефон, чија батерија је сасвим могуће излапела, чији сигнал може бити исувише слаб за размере ваших напора, чији рачун сте можда заборавили да платите. Полиција је узданица која ће вам у неколико китњастих и сочних термина објаснити у ком проценту сте завијени у црно и упутити вас на број телефона којим ће позив бити даље упућен фиксном апарату који ће се оглушити о ваше скромне вапаје, пре него што на вашу адресу не испоручи парче папира на којем ће стајати речи које саме по себи нису битне, и ко-

је ће приповедати другу страну ове приче или просто једно хладнокрвно ништа.

Некада су се зауздавали коњи.

Аутомобил има четири точка и користи се за стицање искустава, недоступних без њега.

КАЛАУЗ

Најдосаднија ствар на свету јесте кључ који отвара браву којој је намењен. То може свако и свашта. Кључ једноставно извршава своју оперативну функцију, бруталном ефикасношћу стављајући у покрет комплексан механизам којим приступамо топлоти коју осећамо испод прага затворених врата наших домова. Ради се о слаткој топлини која нам је препознатљива и за коју прецизно знамо колико ће нас огрејати уколико смо у мајици или џемперу, тренерци или панталонама, испод покривача или изложени ваздуху домаћинства. Када кључ закаже у својој јединој прихватљивој функцији, наше снажно разочарање послаће таласе кроз читав стамбени блок.

Калауз је потпуно другачије оруђе, чијим коришћењем отварамо непознато или, још перверзније, познато али забрањено. Калауз је кључ код којег све може. Уз калауз, никада не можемо знати температуру с којом ћемо се срести, апсолутно не можемо ни претпоставити да ли ће нас тај корак одвести у неподношљиву мемлу млевених мољаца које ћемо бити присиљени да удишемо или освежавајући шамар свежине која наводи на скупљање свих капилара и мисао да ћемо само ово обавити и одмах изаћи.

Калауз је скуп жгољавих металних квачица прикупљен с намером да унесе пометњу у ковано гвожђе.

НОВАЦ

Новац је најлакше позајмити али у том случају долазите у конфликтне ситуације са моћним институцијама и престајете да се јављате пријатељима. Много је боље зарадити новац, али за то је од вас потребно нешто, а за позајмицу и даље ништа. Позајмица даље, у случају да се трансформише у једноставно узимање, може само да вам пружи повољнији и једноставнији живот јер више не идете у одређене кафане и одређена друштва, а и шта ће вам. Боље вам је овако. Било како било, новац је изузетно потребан, а ако се ви тако и не осећате, немајте сумње да ће вас драги људи из окружења у том погледу детаљно упутити. Ту је увек на снази *имао ња немао*, то просто тако иде. Понекад имате новца више него што је реално, као када на пример одете на Алиекспрес. С друге стране, много чешће имате новца мање него што је реално, као када, на пример, хоћете да идете на концерт Џона Карпентера у Будимпешти. Французи ће вам увек узети више новца него Бугари, па ви сами процените ко вам је дражи.

Новац је цифра за коју се договоримо да ће писати на коверти.

ФИРМА

Када се обавезете да плаћате ствари за које не знате шта су, а не знате ни тачно коме, нека вас не изненади ако сте заправо само отворили фирму. Приликом отварања фирме, најбоље је ићи корак по корак – прво се предати лудим маштаријама о логотипу, затим бауљати околу и прекидати занимљиве разговоре глупим и досадним питањима, а онда одлучити шта се све може продати не би ли се спонзорисала нова овисност о здравственој заштити. Временом фирма са акутно озбиљном шифром примарне делатности постаје фирма за оснивање, одржа-

вање и заштиту саме себе, што никоме не смета све док падају конфете. Сви подаци о фирми јавно су истакнути на светској компјутерској мрежи и доступни чак и најназаднијим њеним корисницима који јој приступају преко *dial up* модема брзином од 14400 kb/s. Поред фирме, огољен је и њен власник, који се затиче у свету у којем сви знају која врата могу да обију и тамо потражују шта им падне на памет, рецимо да им се врати позајмљени новац. Много тога је јавно, али тајни је загрљај скривеног дигиталног новца преусмереног у Естонију путем онлајн регистрације у Лондону.

Исплатама у природи ускраћује се загрљај, за њих је и руковање превише.

Фирма је начин да новац пређе из руке у руку уз присуство највеће могуће публике.

УРНА

Понекад је у сврху сахрањивања себе могуће донети одлуку да вас уместо подземне фауне конзумира пламен. У погледу тог избора између неудобног оивиченог лежаја и вазице налику шејкеру за коктеле најчешће вам је на располагању једино иста одлука коју је донела и ваша вољена особа, уколико вас је лукаво претекла и ставила пред свршен чин. На шта би то личило када би се људи сахрањивали у толико упадљивом распару. Углавном, ствар је далеко једноставнија ако сте први на реду, ту нема ни лоших ни добрих одлука. Можда сте и приликом смрти никада прежаљене особе говорили па шта и објашњавали да је тако најбоље и шта ако заувек останеш свестан и онда само тако лежиш а када приђе одсудни тренутак, прогутате последњу кнедлу и помислите како ће вас сигурно неко испросипати по свом лицу као у бројним америчким филмовима и шта ако је и тамо подједнако тешко поднети себе као и када се једном вама једе дезерт из далеке посла-

стичарнице а другом босом ногом испишава унутрашњост папуче где вам се учинило да је упао неки каменчић.

Урна је место на којем је и ваш највећи део мањи од маковог зрна.

АДРЕСА

Адресе могу бити разна места. То може бити место где сте одувек били, где се налазите још од пре него што сте се било где налазили, то може бити предео на којем се налази ваше ја, сав онај простор који се размиче све док рупа у њему не постане ви. Даље, адреса је можда нешто досадно, рецимо Мутапова 18, где сте ишли на часове енглеског уз инсистирање на Британији док вам је птичја душа жудела за нечим удаљенијим. Адреса је и тамо где сте као мали, ознојени од фудбала толико усиљеног да мора да се радило о доказивању неке врсте, тражили чашу воде из чесме а затим, пролазећи поред истог места годинама касније са флашом воде у рукама, пригрлили идеју да је тај разговор са непознатим сада само у вашој прошлости. Адреса је место где вам се родила мајка, предео где су вам разорили аутомобил, тамо где сте чекали некога ко никада није дошао и једно место на које вам се увек ишло а у међувремену су га срушили. Оно што никада не можете знати о адреси јесте њена крхкост, да је и она данас ту а сутра није, да за њу треба запалити свећу, да вас може усисати у себе али и лако одатле одувати, да може врашки да кошта, да може попримити необичну форму путем власничке трансформације дотле да ћете се запитати да ли је то уопште иста адреса, да се на њој можете наћи у бројним агрегатним стањима, да је адреса само адреса и да је једино битно оно што на њој радите.

Адреса је тамо где нешто пошаљете, и где вам понекад нешто и стигне.